

EXPUNERE DE MOTIVE

Sărăcia, inegalitățile sociale, disfuncțiile la nivelul familiei, politicile publice neadecvate pentru a face față măririi numărului de „*tineri aflați în pericol*”, pot contribui la apariția comportamentului deviant al tinerilor și chiar la activități infracționale ale acestora.

Pentru a se evita angajarea minorilor în astfel de activități antisociale se folosesc, actualmente, și măsurile educative. În cadrul acestora se înscrie și înființarea, în cadrul fiecărei școli, a unei celule, compusă din profesori și un psiholog sau un psihiatru, care să intervină în cazul apariției unor dificultăți deosebite într-o clasă sau într-o școală. În acest context, prevenirea activității infracționale în rândul minorilor se face prin diferite forme de asistență pentru tineri, printre care și serviciile de consiliere pentru minorii care au comis acte antisociale.

Apare însă o problemă care a rămas nereglementată în legislația românească. *Astfel, în cazul minorilor agresori, în legislația actuală nu există o reglementare privind obligativitatea de participare a acestora la programele speciale de consiliere psihologică, organizate de serviciile de specialitate publice sau private.*

Acordarea serviciilor de consiliere psihologică pentru minorii agresori, implicați în acte de agresiune asupra altor minori sau chiar asupra unor persoane adulte, se poate realiza numai cu acordul ambilor părinți ai acestora, iar în situația în care părinți refuză să-si exprime acest acord nu există o reglementare cu privire la obligativitatea acestora și a familiei minorilor de a participa la programele speciale de consiliere.

O eventuală acțiune în instanță privind obligarea minorului și a familiei acestuia de a participa la programe de consiliere psihologică, ale caror rezultate să poată fi evaluate ulterior de către autoritățile cu atribuții în domeniul protecției drepturilor copilului, nu poate fi fundamentată pe dispozițiile legale aplicabile minorilor victime, (potrivit cadrului legal în vigoare), iar în situația respingerii unor astfel de acțiuni, minorul agresor, precum și familia acestuia, se află în situația de a fi lipsiți de suportul necesar pentru a preîntâmpina participarea acestuia la noi fapte de agresiune.

Faptul că există acest vid legislativ, este necesară **completarea acestuia, în sensul reglementării obligativității minorului agresor și a familiei sale de a participa la programele speciale de consiliere psihologică, organizate de serviciile de specialitate publice sau private, iar în lipsa acordului părinților, măsura să poată fi dispusă de instanțele judecătorești competente în sarcina agresorului.**

Având în vedere cele de mai sus, supun dezbaterii Parlamentului *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea art.84 din Legea nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului și pentru completarea art.121 din Legea nr.286/2009 privind Codul penal.*

INIȚIATOR

Deputat Iusein Ibram